

Ο Χριστός, ο Λάζαρος και ο σταυρός, του Μοναχού Μωυσή, Αγιορείτη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Η πριν μία εβδομάδα από το εβραϊκό Πάσχα ανάσταση του φίλου του Χριστού Λαζάρου στα Ιεροσόλυμα, όπου είχε συγκεντρωθεί πλήθος εορταστών, μεγάλωσε οπωσδήποτε τη θαυμασιότητα του Ιησού. Δεν την προκάλεσε, δεν τον ενδιέφερε και δεν είχε καμία διάθεση αυτοδιαφημίσεως και αυτοπροβολής. Ποτέ δεν θέλησε να δημιουργήσει θόρυβο γύρω από το πρόσωπό Του. Δεν ήθελε οπαδούς επευφημούντες και χειροκροτούντες. Παρόλα αυτά, οι γραμματείς, οι φαρισαίοι και οι αρχιερείς των Ιουδαίων ανησυχούν σοβαρά.

Ο νεκρός σωματικά Λάζαρος με μια κουβέντα του Κυρίου βγήκε από το μνήμα. Οι νεκροί πνευματικά είναι δύσκολα εγείρονται. Όλοι οι νεκροί πνευματικά θεωρούσαν ελπίδα την παρουσία του Χριστού πλησίον τους. Φοβόνταν μην ξεσκεπασθούν, φανερωθούν και εκτεθούν. Συνεδριάζουν για την εξόντωσή του με κάθε τρόπο. Να μην τους ενοχλεί πλέον ο θαυματοποιός αυτός λαοπλάνος, που τους χαλά τα σχέδια και απομακρύνει τον λαό από κοντά τους, ενσπείροντας ζιζάνια για το κύρος και την αυθεντία τους. Ήθελαν να εξοντώσουν και τον Λάζαρο. Να λησμονηθεί το θαύμα. Δεν είναι όμως τόσο εύκολο κάτι τέτοιο.

[\(περισσότερα...\)](#)